

Klara Segalowicz (25.08.1897–1943)

aktorka teatralna i filmowa związana ze sceną jidyszową

Urodziła się w Kijowie w rodzinie lekarza i akuszerki. W 1913 roku osiedliła się wraz z rodziną w Tomaszowie Mazowieckim, gdzie zadebiutowała w kilku przedstawieniach teatru amatorskiego, kierowanego przez Szmula Binema Orenbacha. W 1921 roku aktorka przeniosła się do Warszawy i trafiła do zespołu aktorskiego teatru „Central”. W 1922 roku poślubiła poetę i pisarza żydowskiego Zusmana Segalowicza (1884–1949), z którym rozwiodła się po półtora roku. Zadebiutowała już pod nazwiskiem męża w sztuce Fiszela Bimko pt. Ganowim (z jid. Złodzieje). Szybko zdobyła sławę i uznanie. W latach 30. była uznawana za gwiazdę kina i teatru żydowskiego. Grała w teatrach Warszawy, Łodzi i Wilna. Zagrała także w trzech filmach: Jeden z 36 (1925), W lasach polskich (1929) i Za grzechy (1936).

Podczas II wojny światowej Segalowicz trafiła do getta warszawskiego, gdzie pracowała jako urzędniczka w wydziale odzieżowym Żydowskiej Samopomocy Społecznej. Została, wraz z drugim mężem Leonem Neustadtem aresztowana na kilka dni przed pierwszą akcją likwidacyjną w getcie jako obywatelka obcego państwa z

falszywym argentyńskim paszportem. Umieszczono ją na Pawiaku i latem 1943 roku rozstrzelano.

Data publikacji: 2021-05-21

Data wydruku: 2022-10-08 01:59

Źródło: <https://1943.pl/arttykul/klara-segalowicz/>